

Nr 50.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 13 april 1922 om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper; given Stockholms slott den 26 januari 1923.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 13 april 1922 (nr 175) om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Förslag

till

förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 13 april 1922 (nr 175) om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Häri genom förordnas, att förordningen den 13 april 1922 om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper skall äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1924, dock att de i 3 § 5 mom. meddelade föreskrifter skola tillämpas först från och med dag, som Konungen efter särskild prövning bestämmer; ägande Konungen under förordningens giltighetstid, om särskilda förhållanden därtill föranleda, förordna om nedsättande av de i förordningen stadgade avgifter till lägst de belopp, med vilka avgifter i motsvarande fall utgingo enligt förordningen den 15 augusti 1913 (nr 191) om ändrad lydelse av 3 § i ovannämnda förordning den 6 november 1908.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 26 januari 1923.*

Närvarande:

Statsråden LINDQVIST, THORSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON,
ÅKERMAN, LINDERS, ÖRNE.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson anför:

Jag anhåller nu att få inför Kungl. Maj:t anmäla frågan om fortsatt tillämpning av de högre stämpelsatser vid köp och byte av fondpapper, som från och med den 1 december 1918 enligt därom varje år utfärdade förordningar varit gällande. Stämpelavgifter vid respektive köp och byte av aktier, lotter samt andels- och delaktighetsbevis hava enligt dessa förordningar i huvudsak utgått med fyra gånger så stora belopp som de enligt förordningen den 15 augusti 1913 (nr 191) om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper gällande skattesatser.

En närmare redogörelse för vad som sålunda och i övrigt i detta ämne tidigare förekommit återfinnes i det utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 24 februari 1922, som var fogat vid fjolårets proposition, nr 91, i samma ämne, och till vilket jag tillåter mig hänvisa. Jag torde dock här böra bringa i erinran vad bank- och fondinspektionen yttrat i denna fråga vid dess förberedande till 1921 och 1922 års riksdagar.

I utlåtande den 29 december 1920 anförde bank- och fondinspektionen, att inspektionen i själva sakfrågan fortfarande vore av samma mening, som inspektionen redan tidigare uttalat, nämligen att läget på fondmarknaden krävde en nedsättning av fondstämpelavgiften; och hade inspektionen — på skäl, som finnas återgivna i det vid propositionen nr 149 till 1921 års riksdag fogade utdrag av statsrådsprotokollet, till vilket jag tillåter mig hänvisa — hemställt om dels vidtagande av åtgärder för att de provisoriska bestämmelserna angående beloppen av

fondstämpelavgiften snarast möjligt måtte ersättas av föreskrifter i ämnet utan begränsad giltighetstid, innefattande jämväl behörighet för Kungl. Maj:t att inom angivna gränser bestämma beloppet för nämnda avgift, dels ock, med tillämpning av de sålunda ifrågasatta nya bestämmelserna, vidtagande av en nedsättning i den utgående fondstämpelavgiften, om möjligt till det belopp, varmed densamma utgått före tillkomsten av de provisoriska bestämmelserna på nu ifrågavarande område.

Då i slutet av år 1921 fråga uppkom om förlängd giltighetstid för bestämmelserna i förordningen den 29 juni 1921, yttrade bank- och fondinspektionen i utlåtande den 28 december 1921 — efter att hava erinrat om förut omförmälda utlåtande ävensom om ärendets behandling i övrigt — följande:

»Depressionen å fondmarknaden har, efter det bank- och fondinspektionen senast yttrade sig i förevarande ämne, såsom känt är än ytterligare gjort sig kännbar. De förhållanden, som enligt inspektionens tidigare uttryckta, av riksdagen understödda mening borde föranleda en nedsättning av stämpelavgiften, förefinnas sålunda numera i en ännu högre grad än tillförne. Med hänsyn därtill och under åberopande av vad inspektionen i övrigt anfört i sitt förutnämnda yttrande den 29 december 1920, får inspektionen, som icke kan ingå på ett bedömande av förevarande spörsmål ur statsfinansiell synpunkt, ånyo framhålla vikten därav, att åtgärder vidtagas dels för genomförande av en lagstiftning i förevarande ämne utan begränsad giltighetstid och dels framför allt för sänkning av den nu utgående fondstämpelavgiften.»

Vid anmälan i statsrådet av frågan om 1922 års proposition i ämnet yttrade jag för min del, bland annat, följande:

De skäl, som år 1921 hade åberopats till förmån för en fortsatt tillämpning av de högre stämpelsatserna, syntes allt fortfarande äga giltighet. Särskilt vore det uppenbart, att det statsfinansiella läget icke medgäve en nedsättning av utgående fondstämpelavgifter. Vid framläggandet av finansplan för statsregleringen för år 1922 hade på sin tid förutsatts, att höjd fondstempel skulle komma att gälla även under år 1922. I anslutning härtill hade i 1921 års statsverksproposition inkomsten av ifrågavarande stämpelmedel i enlighet med statskontorets hemställan för år 1922 beräknats till 6 miljoner kronor. Under motsvarande förutsättning vore beräkningen av stämpelmedlen för tiden 1 januari—30 juni 1923 i 1922 års statsverksproposition verkställd.

I skrivelse den 29 mars 1922, nr 67, i anledning av förenämnda proposition (nr 91) anmälde riksdagen, att riksdagen, som ansett det statsfinansiella läget kräva bibehållandet tills vidare av ifrågavarande

högre stämpelsatser, antagit förslag till förordning i ämnet. I överensstämmelse med riksdagens beslut utfärdade Kungl. Maj:t den 13 april 1922 förordning (nr 175) om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper. Denna förordning gäller till och med den 30 juni 1923.

I skrivelse den 9 november 1922 anmodades bank- och fondinspektionen att till finansdepartementet inkomma med yttrande, huruvida och i sådant fall för vilken tid bestämmelserna i förordningen den 13 april 1922 borde utsträckas att gälla efter nästkommande juni månads utgång. Sådant yttrande avgavs av bank- och fondinspektionen den 22 december 1922, därvid inspektionen, under åberopande av sin skrivelse den 28 december 1921, allenast framhöll, att de förhållanden, som enligt inspektionens tidigare uttryckta och av riksdagen understödda mening borde föranleda en nedsättning av fondstämpelavgiften, alltjämt förefunnas i oförminskad grad.

*Bank- och
fondinspek-
tionen.*

Allt fortfarande synas mig de skäl äga giltighet, som tidigare åberopats till förmån för en fortsatt tillämpning av de högre stämpelsatserna vid köp och byte av fondpapper. De statsfinansiella förhållandena medgiva alltjämt icke någon nedsättning av nu utgående fondstämpelavgifter. Vid framläggandet av finansplan för statsregleringen för budgetåret 1923—1924 har också förutsatts, att den högre fondstämpeln komme att gälla även under sagda budgetår, och beräkningen av stämpelmedlen har verkställts under denna förutsättning. Frågan om en nedsättning av den högre fondstämpelavgiften synes dock böra fortfarande liksom hittills hållas öppen. Även nu torde därför endast en begränsad giltighetstid för de högre skattesatserna böra bestämmas, med rätt för Konungen att under denna tid, om särskilda förhållanden det påkalla, förordna om nedsättande av avgifterna till lägst de belopp, varmed avgifter i motsvarande fall utgingo enligt förordningen den 15 augusti 1913.

*Departements-
chefen.*

Då frågan om införande å Stockholms fondbörs av terminsaffärer och därmed i samband stående s. k. reportavtal — vilken fråga för- anlett stadgandet i 3 § 5 mom. av gällande förordning och särskild bestämmelse om detta stadgandes ikraftträdande — fortfarande är på prövning beroende, synes mig icke heller någon ändring i berörda bestämmelser för närvarande böra ifrågakomma.

Jag ifrågasätter sålunda icke någon saklig ändring uti bestäm-
Bihang till riksdagens protokoll 1923. 1 saml. 39 häft. (Nr 50.)

melserna i 1922 års provisoriska förordning. Det synes mig emellertid lämpligt, att den författningsbestämmelse, som för vinnande av här ifrågavarande ändamål erfordras, allenast får det innehåll, att berörda förordning skall äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1924, vartill övergångsbestämmelsen i 1922 års förordning måste fogas.

Sedan departementschefen härefter uppläst ett inom finansdepartementet utarbetat *förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 13 april 1922 om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper*, hemställer departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte i proposition till riksdagen föreslå riksdagen att antaga nämnda förslag.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen bifalla och förordnar, att proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Olga Gjörloff.